

som det i Diebliffet foreligger for Udvalget. Opsættelsen af den Reorganisation af Politiet, som er Forudsætningen for det hele Lovforslag, saaledes som det kom fra Regjeringens Side, synes jo ganske vist at kunne give Anledning til forskjellige Bemærkninger, forskjellige Betragtninger, og jeg skal for mit Vedkommende sige, at det ikke er uden et meget stort Offer, at jeg har sluttet mig til den Anskuelse, foreløbigt at opsætte denne Side af Sagen, men jeg er ved de fortsatte Arbejder i Udvalget, som have antaget et meget stort Omfang og krævet en meget betydelig Tid, kommen til fulstændig Overbeviisning om, at det for Diebliffet vilde være umuligt at gennemføre Lovforslaget, saaledes, som det her forelaa ved 1ste Behandling, og at der kun da kunde være Mulighed for at opnaae Noget, naar man begrænsede sig til den Deel, som nu foreligger. Jeg troer ogsaa, som det er sagt i Udvalgets Betænkning, at der derved vil aabnes Udgang til med bedre og grundigere Forberedelse at komme ind paa den Side af Sagen, som nu er opsat, og jeg hengiver mig til det sikre Haab, at den høitærede nuværende Justitsminister, der omfatter denne Sag med særdeles levende Interesse, ogsaa vil lade sig det være i høi Grad magtpaaliggende at fremme og forberede den i den Tid, som kommer til at hengaae til næste Rigsdagssession, saaledes at Spørgsmaalet til den Tid vil kunne foreligge i en fulstændigere og bedre Skikkelse. Det er utvivlsomt, at man derved kommer ind paa noget Usikkert; thi det er jo altid uvist, om den nuværende høitærede Justitsminister vil være den samme Justitsminister, som næste Gang staaer for Folkethinget, men jeg haaber, at han vil være her paant, og jeg er overbevist om, at dette første Indgreb i den bestaaende Politioorganisation i Kjøbenhavn er en Garanti og et Pant for, at de næste Skridt ikke ville udeblive, og at Lovforslaget i en paafølgende Session vil komme tilbage til os i en saadan Skikkelse, at det kan vente at gaae igjennem uden nogen stor Modstand og saaledes blive til endelig Lov.

Thune: Jeg skal ikke nægte, at jeg som Stkmedlem af Udvalget er bleven noget sluffet

ved at see Udvalgets Betænkning indskrænket til dette ene Punkt, idet jeg for mit Vedkommende havde ventet ogsaa at see Ordenspolitiet ordnet ved det Forslag, som er blevet os forelagt. Jeg indseer imidlertid, efter hvad saavel den ærede Ordfører som den ærede sidste Taler har udtalt, meget vel, at naar man i denne Session skal gennemføre Loven, vil det være nødvendigt at indskrænke den til, hvad der nu foreligger, og jeg kan saameget hellere slutte mig dertil, som jeg ved Sagens første Behandling henlede Opmærksomheden paa, at det Punkt, hvorpaa man maatte lægge særlig Vægt med Hensyn til Politiet her i Kjøbenhavn, var at befrie Politichefen for den juridiske Myndighed, han hidtil har havt. Naar jeg dengang udtalte mig om den nævnte Mand's Humanitet, maa jeg tilføie, at det er godt gjort for mig, at Politichefens Humanitet ikke alene har omfattet de høiere Classer eller Mellemclasserne, men har været udstrakt til alle Samfundscasser uden Undtagelse. Det Spørgsmaal, jeg især dengang fremhævede, var, hvorvidt en Sag angaaende Thyveri, naar den kom for, nødvendigvis maatte gjøres anhängig, eller om den, naar meget formildende Omstændigheder talte derfor, kunde bortfalde; det er nu oplyst for mig, at det som oftest ikke har ligget i Politichefens Magt at lade slige Sager falde. Hvad angaaer denne Forbrydelse, nemlig Thyverforbrydelsen, da maa jeg udtale det som min Mening, at den undertiden hører til de mindst graverende og de meest undskyldelige Forbrydelser. Nu findes der i dette Lovforslag en ny § 7, som ganske vil rette dette Forhold, idet det staaer i Dommerens Magt, naar den Paagældende første Gang har begaaet en ringe Forseelse, da at afgjøre Sagen ved at give ham en Advarsel uden at behøve at idømme ham nogen som helst Straf. Jeg troer, at Thyveri i det Hele taget er seet med et altfor strengt Blik af dem, som have givet Loven; man maa netop ved Thyveri bemærke, at det er en Forbrydelse, med Hensyn til hvilken en stor Deel af Samfundet ikke er udsat for nogen som helst Fristelse, idet der jo ikke for dem, der ere heldigt stillede, der kunne nyde Livets Goder, er den fjerneste Anledning til at tilegne sig de Gjenstande, som kunde have høi Værdi for de i Samfundet